

ΕΝ ΤΩ ΩΚΕΑΝΩ

Ο ΤΡΟΠΙΚΟΣ ΤΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ

Τὴν ἐπαύριον ἐπρόκειτο νὰ διέλθωμεν τὸν τροπικὸν τοῦ Καρκίνου. Μοὶ τὸ ἀνήγγειλε τὴν πρωτὴν ἐνωρίς ὁ συνήθης θαλαυπηλὸς ταπεινῶν τὸ βλέμμα· διότι εἶχε μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὴν φιλαρέσκειαν ταύτην, νὰ ταπεινοῖ τὸ βλέμμα ὁσάκις ὠμίλει, ὡς νὰ μὴ ἤθελε νὰ διαγνώσῃ τὴν ἀπόκρυφον χαρὰν τῆς ψυχῆς του διὰ τὸν τελευταῖον ἐρωτικὸν του θρίαμβον. Ὁ τροπικὸς τοῦ Καρκίνου! Ἡ δυσάρεστος εἰδησις ἐσήμαινε ὅτι ἐμέλλομεν νὰ διανύσωμεν τρισχίλια περίπου μίλια διακεκαυμένης ζώνης, πρὶν αἰσθηθῶμεν τὴν δροσερὰν θωπεῖαν τῶν ἐτησίων τοῦ ἄλλου ἡμισφαιρίου· καὶ ἐπὶ τῆ ἰδέᾳ μόνῃ ἐνόμιζον ὅτι ἀνέτριωσκον ἤδη καὶ ἐστάλαζον ἀπὸ τῶν μανίγγων

ΑΡΑΨ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ

μου δύο ρανίδες χλιαρὰ ἰδρώτος. Προσθήρμωσα τὸ πρόσωπον εἰς τὴν θυρίδα. Τί ἐξάσιον θέαμα! Ὁ γαληνιώτατος Ὠκεανὸς ἐφαίνετο ὅλος ἀργυροῦ· καὶ ῥόδινοι, καλυπτόμενοι ὑπὸ διαφανοῦς πέπλου ἀτμώδους εἰς τὸν ὀπίθον ὁ ἀνατέλλων ἥλιος παρῆεν ὄψιν φωτεινοῦ κονιορτοῦ, εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων μιλίων ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀπεράντου ἐκείνης καὶ παρθενικῆς καλλονῆς τῶν ὑδάτων καὶ τῆς ἀτμοσφαιρῆς διεκρίνετο μέγα πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἐφαίνετο ἀκίνητον, μὲ ὅλα τὰ ἱστία ἀναπεπταμένα καὶ πάλλευκα ὡς κύκνος γιγάντειος, μὲ ἀνοικτὰς τὰς πτέρυγας θεούμενος ἡμᾶς. Ἀνοίγω τὴν θυρίδα καὶ μὲ προσβάλλει κατὰ πρόσ-

ωπον καὶ κατὰ στήθος ἡδονικὴ ῥιπὴ θαλασίου ἀέρος, ἥτις διατρέχει τὰς φλέβας μου καὶ μὲ διασειεὶ ὀλόκληρον ὡς πνοὴ κόσμου ἀνανεωθέντος. Τὸ πλοῖον ἦτο ἱστιοφόρον Σουηδικόν, προερχόμενον πιθανῶς ἐκ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἑλπίδος, τὸ πρῶτον ὅπερ συνηντῶμεν μετὰ τὸ Γιβραλτάρ. Ἐπὶ ὀλίγα λεπτὰ ἐλεύκαζεν ἐνώπιόν μου ἐν τῇ διαυγείᾳ τῆς μαγικῆς ἐκείνης πρωΐας, συμπαθὲς ὡς χειρετισμὸς φίλου· ἔπειτα ἀπεκρίθη καὶ τότε ὁ Ὠκεανὸς μοὶ ἐφάνη μᾶλλον ἐρημος καὶ σιγηλὸς ἢ πρότερον, ἀλλὰ εὐμενὴς ὅσον οὐδέποτε, πλήρως κάλλους χαιρέντος, παρακινουμένου τὴν φαντασίαν νὰ ὑποθέσῃ τὴν παρὰ τὸν ὀρίζοντα ὑπάρξιν ἀκτῶν ἀποτελουμένων ἐξ ἀπεράντου κήπου.

Ἦτο πρῶτα ἐξ ἐκείνων, καθ' ἃς οἱ ἐπιβάται προχωροῦσιν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος φιλομειδεῖς καὶ μὲ τὰς χεῖρας προτεταμέναι, ὡτανεὶ ἡ πρώτη αὔρα ἔφερεν εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν εὐχάριστον ἀγγελίαν.

Ἄλλ' ὁ ὠραῖος καιρὸς μετ' ὀλίγας ὥρας ἐθολώθη, ὁ οὐρανὸς ἐκαλύφθη ὑπὸ νεφῶν, ὁ αἴθρ' ἐγένετο βαρὺς καὶ θερμὸς, ὡς νὰ εἴχομεν μεταπηδήσει ἀποτόμως ἀπὸ τοῦ ἕαρος εἰς τὸ θέρος. Εἰσῆλθωμεν εἰς τὴν μεγάλην μάζαν τῶν ἀτμῶν, τὸν παλαιὸν τρόπον τῶν ναυτιλλομένων, ἣν ἡ θερμὴ τοῦ Ἰσημερινοῦ ἀνεγείρει ἐκ τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ συσσωρεύει ἐφ' ὅλης τῆς μεταξὺ τῶν δύο